

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010410
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010410.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému N. E. o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 2PP/45/2015 zo dňa 01.06.2015 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie z r u š u j e.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona sa odsúdený N. E., nar. XX.X.XXXX, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody na základe odsúdenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK- 2T/14/2013 zo dňa 26.05.2014 v spojení s rozsudkom NS SR pod sp. zn. 2To/9/2014 zo dňa 26.11.2014 pre ustanovenie § 172 odsek 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona účinného do 31.8.2013 v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona sa podmienčne prepustenému N. E. určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 2PP/45/2015 zo dňa 01.06.2015 tento (okresný súd) podľa § 66 ods. 1 písmeno b/ Trestného zákona žiadosť odsúdeného N. E., nar. XX.XX.XXXX, o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že tento dospeľ k negatívnemu výroku (o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s poukazom na obsah hodnotiacej správy riaditeľa ústavu, kde naposledy odsúdený trest vykonával. Z tejto (hodnotiacej správy) sú zistiteľné jednak pozitívne referencie. Súčasne sa však v príslušnej (hodnotiacej správe) konštatuje nepriaznivá resocializačná prognóza s poukazom na spáchaný zločin. Tiež sa argumentuje skutočnosťou, že voči menovanému má byť v súčasnosti vedené ďalšie trestné konanie (bez bližšej konkretizácie). V konečnom dôsledku samotný riaditeľ ústavu odporučil odsúdeného podmienčne prepustiť s dohľadom.

S poukazom na menej priaznivú resocializačnú prognózu, ako aj s ohľadom na závažnosť trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený tento (N. E.) okresný súd nemal za preukázané naplnenie materiálnych atribútov umožňujúcich vo veci rozhodnúť výkonom pozitívnym (o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody). V súhrne konštatoval, že v prípade odsúdeného N. E. nie sú splnené zákonné podmienky v tom smere, že v prípade podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by na slobode viedol riadny život.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený N. E., ktorú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote.

Rozhodnutie okresného súdu považuje za nedôvodné, neobjektívne, nespravodlivé a nezrozumiteľné.

Poukazuje na porušenie ustanovenia § 415 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého (zákonného ustanovenia) súd je povinný o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Táto lehota v jeho prípade dodržaná nebola, keďže žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podal na okresný súd 3.3.2015, pričom súd o nej rozhodol až 01.06.2015, teda po 90-ich dňoch. Samotné doručenie napadnutého uznesenia trvalo okresnému súdu 45 dní. Teda o jeho žiadosti nie je právoplatne rozhodnuté ani po 5-ich mesiacoch od jej podania, čo považuje za nedôvodný prieťah. V súvislosti s trestom, ktorý aktuálne vykonával, poukázal na samotný (rozsudok NS SR pod sp. zn. 2To/9/2014 zo dňa 26.11.2014, ktorým tento (Najvyšší súd SR) zrušil v prípade rozsudok senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK-2T/14/2013 zo dňa 26.05.2014 a uznal ho vinným len za tzv. zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.8.2013 a uložil mu nepodmienený trest v trvaní 3 a pol roka. Spod skutku založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona bol oslobodený. Vo výkone trestu sa nachádza prvý krát, a preto považuje samotné (napadnuté uznesenie) za rozporné s návrhom riaditeľa ústavu, ktorý v závere hodnotiacej správy ho odporučil podmienené prepustiť s dohľadom. Počas doteraz realizovaného výkonu trestu má za to, že preukázal polepšenie vo všetkých smeroch, o čom slúžia aj jeho výsledky dosahované v rámci pracovného zaradenia. Nad rámec konania samotného I. stupňového súdu v rámci konania odvolacieho predložil prísľub zamestnania v prípade podmieneného prepustenia od zamestnávateľa Ikropolis Slovakia, s.r.o. V prípade, že by bol podmienené prepustený nebude odkázaný na páchanie akejkoľvek trestnej činnosti, keďže bude mať zabezpečené zamestnanie. Má zabezpečené trvalé bydlisko, keďže sa chce vrátiť k svojej družke a maloletej dcére. V konečnom dôsledku požiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol, že ho podmienené prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade podaného a súčasne odôvodneného opravného prostriedku (sťažnosti), odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosti odsúdeného je možné vyhovieť.

Odvolací súd primárne preskúmavajúc napadnuté uznesenie, podanú sťažnosť a príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál dospel k záveru, že okresný súd v rámci samotného konania (o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) sa síce oboznámil s relevantnými skutočnosťami v podobe hodnotiacej správy riaditeľa ústavu, kde odsúdený trest vykonával, resp. s následnými listinnými dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli, na strane druhej však podľa názoru odvolacieho súdu tieto (vykonané dôkazy) nevyhodnotil zjavne objektívnym spôsobom. Naviac je potrebné skonštatovať s poukazom na sťažnostné dôvody odsúdeného, že v prípade rozhodovania žiadosti odsúdeného N. E. nedošlo k dodržaniu príslušných zákonných lehôt na rozhodnutie o podanej žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (teda najneskôr do 60 dní od doručenia žiadosti). Nad rámec zákonných podmienok príslušný (I. stupňový súd) ako argument znemožňujúci rozhodnúť vo veci pozitívnym výrokom poukázal aj na závažnosť protiprávneho konania, ktorého sa mal odsúdený N. E. dopustiť. V tomto smere zrejme uniklo samotnému (konajúcemu súdu), že v pôvodnom konaní došlo k reparácii pôvodného rozsudku, a to v intenciách, ktoré naznačil samotný odsúdený v podanej sťažnosti. Odvolací súd zvažujúc obsah hodnotiacej správy riaditeľa ústavu vyúsťujúcej do návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného s dohľadom a súčasne konštatujúc skutočnosti majúce svoj pôvod v nie bezprieťahovom konaní samotného (konajúceho súdu) v konečnom dôsledku dospel k záveru, že je možné a potrebné vo veci rozhodnúť výrokom pozitívnym (o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody) tohto (odsúdeného N. E.). Preto jednak napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol, že sa odsúdený N. E. podmienené prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody na základe odsúdenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK-2T/14/2013 zo dňa 26.05.2014 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2To/9/2014 zo dňa 26.11.2014 pre ustanovenie § 172 ods. 1 písmeno c/, d/ Trestného zákona účinného do 31.8.2013 v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.

Podmienečne prepustenému v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 Trestného zákona ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, počas ktorej bude súd sledovať správanie sa odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.